

Τῇ Λ΄ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†285-305). Λέοντος ὁσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λα΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\text{ε}}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\text{ε}}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\text{ε}}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\text{ε}}$

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η γεν νη σις σθ Χρι στε ο Θε ος η μων $\frac{6}{\text{ε}}$
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως $\frac{6}{\text{ε}}$

 εν αυ τη γαρ οι τοις α ξροις λα τρευ ον τες υ

 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

 νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε

 δο ξα σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος:
 και σε γι νω σκειν εξ υ υ υ ψας α

 να το λην Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

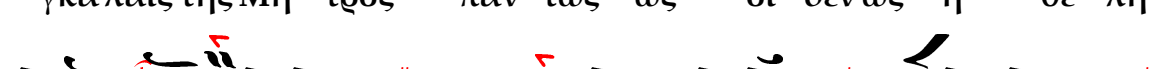
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι

 Πα α χω ρη το ος παν τι πως ε χω ρη θη

 Μ Πα εν γα στρι ο εν κολ ποις τς 8 Πα τρος πως εν α

 Μ Πα γκα λαις της Μη τρος παν τως ως οι δεν ως η θε λη

 σεν και ω ως ην δο ο κη η σεν α σαρκος γαρ

 ων ε σαρκ ω θη ε κων και γε γονεν ο ων ω

εκ η ην δι η μας και μη εκ στασ της φυ σε ε ως
 Πα
 με τε σχε τδ η με τε ρδ δ φυ ρα α μα α τος
 Πα
 δι πλδ δς ε τε ε ε χθη Χρι στο ος τον α α α
 Πα
 νω κοσ μον θε λων α να α και νι ι ι ι
 Πα Δι
 σαι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα.

Κάθισμα, ὁμοιον.

Πα
 Τ ι θαν μα ζεις Μα α ρι αμ τι εκθαμ βει σαι
 Μ Πα
 τω εν σοι ο τι α χρο νο ον Υι ον χρο νω ε
 Μ Πα
 γεν νη σα φη σι τδ τι κτο με νδ την συλ λη ψιν μη
 δι ι δα χθει ει ει ει σα α νανδρος ει μι
 και πως τε ε ξω Υι ον α σπορον γο νην τις ε ω
 Πα
 ω ρα α κεν ο πδ Θε ος γαρ βδ λε ε ται νι κα ται
 φυ σε ως τα ξι ις ως γε ε γρα α α πται Χρι
 Πα
 στο ος ε τε ε ε χθη εκ τη ης Παρ θε ε ε νδ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

ὁ β' τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ,

φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε διὰ στίχων Ἡρωελεγείων

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει

Υἱὰ Θεοῦ μερόπων ἔνεκα τικτόμενον

Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου.

Ἀλλ' ἄνα, ῥητῆρας ῥύεο τῶν δε πόνων.

ᾠδὴ α'. ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,

Υγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι.

Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν,

Πόλου τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ' οὐσίαν,

ἴσον τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦνεγκε γαστήρ ἡγιασμένη Λόγον,

Σαφῶς ἀφλέκτῳ ζωγραφουμένη βάτῳ,

Μιγέντα μορφῇ, τῇ βροτησίᾳ Θεόν,

Εὔας τάλαιναν, νηδὺν ἁρᾶς τῆς πάλαι,

Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,

Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις,

Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ,

Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὃν γεγηθότες,

Ἰδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀνυσίας. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοι κατάπεμψον, ὥς
τῷ Πατρὶ τῶν φώτων ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν
παθῶν μου θύελλαν, σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσκήσει τὴν ψυχὴν νεώσασσα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου
στάχυν γεωργεῖς, Γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχὺν σοι
πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρί σου πλουσιωτάτη νείμασα, πλοῦτον ἐπίκηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζωήν, μηδαμῶς διαβόρευσαν, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλη Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Ἀγίας Μελάνης. Θεοφάνους.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελανωθέντα με πάντοθεν, λαμπρύνας καθάρισον, ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὁσίας σου, φιλάνθρωπε Μελάνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγον μοι ἔμπνευσον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ διὰ σέ τὸν ἐκούσιον, Σταυρὸν ὑπομείναντι, ἐπ' ὧμων φέρουσα, Παμμακάριστε, προθύμως τὸν σταυρὸν σου, καὶ τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιώματα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γονέων προσπάθειαν, καὶ τῆς σαρκὸς ἡδυπάθειαν, τελείως ἐξέκλινας, μόνον ποθήσασα, τὸ ἐράσμιον, Χριστοῦ θεόφρον κάλλος, οὗ πάντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Δόξα.

Κλοιὸν ἀπορρίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, τὸν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τὸν θεῖον ζυγόν, ἐπαυχένιον, καὶ φέρειν καὶ βαδίζειν, ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, εἰς τὰς αὔλους μονάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τῇ ἀκρασίᾳ μου, καὶ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν ἰδοὺ λαμβάνει, ἐκ Κόρης τικτόμενος, νῦν τῆς Θεόπαιδος.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,

Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν·

Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας,

Ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους,

Μάκαρ, μελωδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἡξιωμένος χορός,
Ἄγραιλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ.
Τάξιν μελωδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑφους ἀνάσσων οὐρανῶν εὐσπλαγχνία,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἀὔλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκί, τὸν πεπτωκότα,
Ἵνα πρὸς αὐτὸν ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ κάλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητὴς σου ἐρασθεὶς νύμφην τε,
ὄντως καλὴν καὶ ἄμωμον, Μάρτυς ἑαυτῷ συνηγάγετο.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν,
Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Δόξα.

Ὡς θῦμα πνευματικόν, ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ
προσῆνεκται, ἡ τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χωρίον χωρητικόν, τοῦ ἀχωρήτου Πλαστουργοῦ πέφηνας, τοῦτον
σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποστᾶσα ῥοπῆς ὅλην δέδωκας, τὴν ῥοπὴν
πανευσεβῶς, τῆς προαιρέσεως Ἐνδοξε, μόνᾳ πρὸς τὰ μένοντα
καὶ αἰωνίζοντα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ φθεγγομένη, καὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραίνεσις, ἀστηρίκτων
στηριγμός, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε· ὅθεν
ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα.

Τῇ συντονίᾳ, τῶν εὐχῶν τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδῆς ὄθεν γέγονας, ἐν σώματι ἄϋλον, βίον ζηλώσασα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ περιβάλλων, οὐρανοὺς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουληθεῖς, χειρὶ Παρθένου ὡς νήπιον, χειρὸς ἀφαρπάζων με, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου $\frac{1}{2}$

Ο υκ εν σο φι α και δυ να μει και πλ ς ς
τω ω καυ χω με θα α αλλ εν σοι τη τς Πα τρος ε νυ
πο στα τω Σο φι α Θε ς ς γαρ ε στιν Α γι ος πλη
ην σς φι λαν θρω πε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τοῦ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνή, χλαῖναν ἀδιάφθορον, εὐσεβῶς Ἀνυσία· ὅθεν τοῦ Παντάνακτος, Νύμφη ἄμωμος ὥφθης, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ θεῖα προστάγματα, ἐπιτελοῦσα σεμνή, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριάδας τοῦ σοῦ, χρυσίου τοῖς πένησιν· ἄρασα δὲ ἐπ' ὤμων, τὸν σταυρόν σου Μελάνη, ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ, ἡκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκί, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπόν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὕμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ· Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὥδῃν ἐπάξιον· Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Ἦχος ἁ' Βου ς

Πα Β8

υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ

Πα Β8

ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ

Πα Β8

υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ

ρας σου ρε ευσαντι αι μα τι ι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίαις, τοῦ ἀναλάμπαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· πλοῦτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆν ἐφθαρμένον, ἐναπεθησαύρισας, τὸν οὐράνιον πλοῦτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας φαιδρῶς. * Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Φυγοῦσα κόσμου τὰ τερπνά, χρυσοῦ τὰς μυριάδας ἐσκόρπισας πλουσίως, εἰς χεῖρας τῶν πενήτων ἀποθεμένη εὐσεβῶς· τόπους δὲ τοὺς θείους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἰσάγγελον, καὶ πᾶσιν ἐπαρκοῦσα· τῷ ἐλαίῳ δὲ τῆς εὐποιΐας, φαιδρύνασα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσῆλθες σὺν Χριστῷ πρὸς θεῖον νυμφῶνα, βασιλείας τῆς αὐτοῦ κατατρυφῶσα.

* Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχ. Εἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν κυρίως,

Πλευρᾶς Ἀδὰμ κύημα τὴν Ἀνυσίαν.

Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας, τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα,

Οὐπερ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ἡγάπα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φιλεταίρου.

Στίχ. Φιλέταιρος πέπονθεν ἀθλητῶν νόμῳ,

Κἄν οὐκ ἀπῆλθεν ὡς Ἀθλητῆς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λέων ὁ Ἀρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥευστοῦ μεταστάς, Χριστέ, Λέων ἐκ βίου.

Σκύμνον λέοντος ἐξ Ἰούδα σε βλέπει.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Γεδεὼν τοῦ νέου, ἀθλήσαντος ἐν Τυρνάβῳ Θετταλίας ἐν ἔτει ,αωιη' (1818).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εὐθὺς τὸν εἰρμό.

ὥδ' ἡ'

Ἦχος Βου

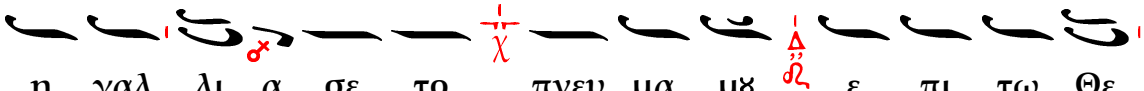
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π
αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω

ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το   το τε

μεν τυ πς μενος   νυν δε ε νερ γς μενος   την οι κς με

νην α πα σαν   α γει ρει ψα αλ λς σαν   τον Κυ

ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα   και υ πε ρυ

ψου ου τε   εις παν τας τς αι ω ω να α α α ας

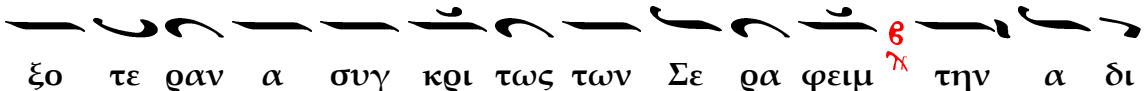
* * *

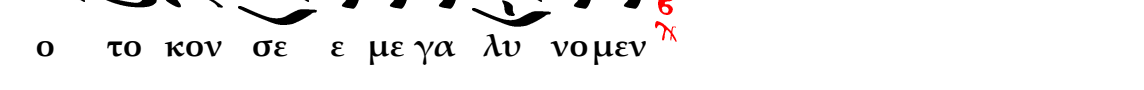
Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

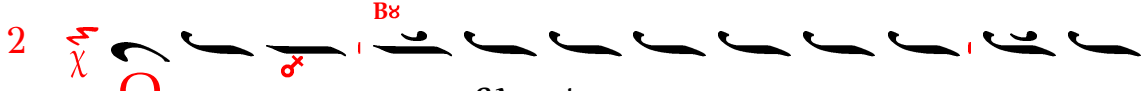
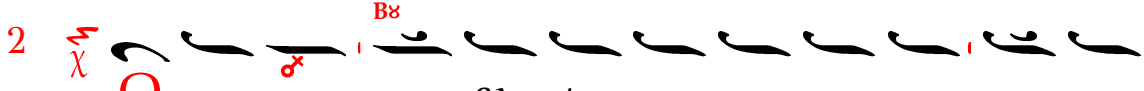
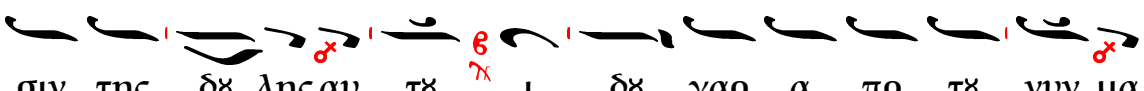
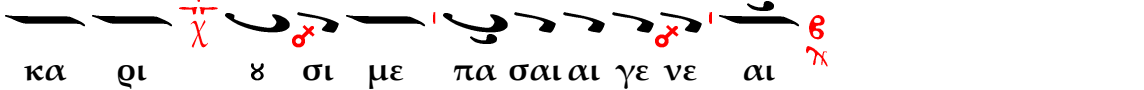
Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

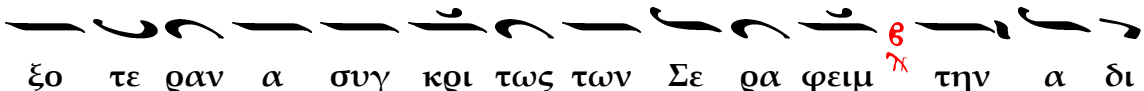
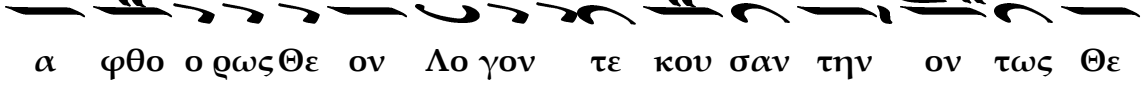
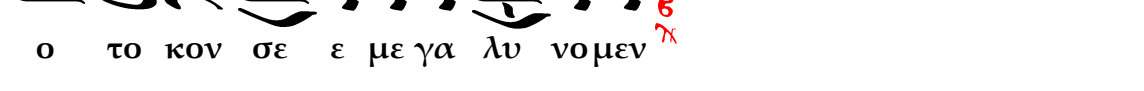
1
Με γὰρ λυ νει ἡ ψυ χη μὲ τον Κυ ρι ον και

ἡ γαλ λι α σε το πνευ μα μὲ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μὲ

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

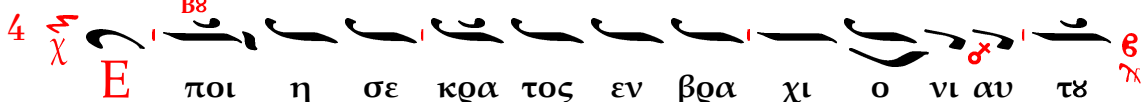
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

2
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τῶ ι δε γαρ α πο τῶ νυν μα

κα ρι σι με πασαι αι γε νε αι

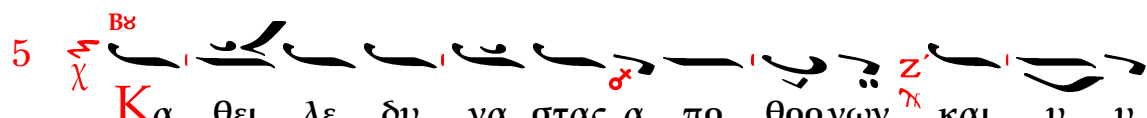

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

3 **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
 δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
 το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
 αν τοις φο βς με νοις αυ τον

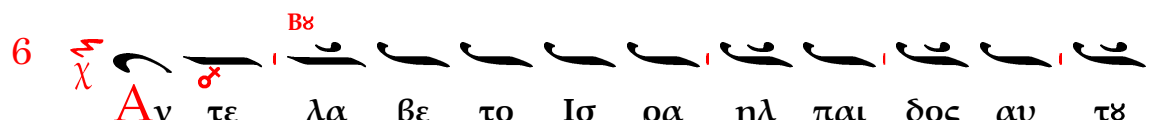
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
 α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

5
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
 ψω σε τα πει νϝ ϛς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
 θω ων και πλϝ τϝ ϛν τας ε ξα πε στει λε κε νϝ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τϝ
 μνη σθη ναι ε λε ϛς κα θως ε λα λη σε προς
 τϝ πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τϝ ε ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ὁ Εἰρμός.
ὥδ' ἔθ'

Ἦχος Βου

Ε υ α μεν το της πα ρα κο ης βλα στη μα τι την
κα τα ραν ει ει σω κη σα το συ δε Πα ρ θε νε Θε ο
το κε τω της κυ ο φο ρι ας βλα στη μα τι τω
κο σμωτηνευ λο γι ι αν ε ξην θη η σας ο ο θεν
οι παν τες με γα λυ νο μεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Βου

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως με γα λυ νειν
σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και
πα να μω μη η τον και Μη τε ρα τς Θε υ ημων ην
τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
κον σε ε με γα λυ νο μεν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Η θη κη τω ων λει ψα α νων σθ μν ρον ευ
ω ω δεσ βρυ υ ς σα ι α ται πα θη η ποι κι
ι ι λα τα των βρο ο των Α α νυ σι ι α Παρ
θε νο μαρ τυς ε εν δο ξε δι ο πα νη η γυ
ρι ι ζο μεν την φω το φο ρον μνη η μην σθ εν
η Χριστον ε εκ δυ σω ω πει υ περ τω ων σε α α
νυμν ς ντων

Τῆς Ὁσίας, ὁμοιον.

Μ ε λα νη πα α να οι οι δι με Mo να ζ
σω ων το κα αυ χη μα πα θων με τη α μαυ ρω
ω ω σει με λα νω θε ντα α κατ α α αμ φω
λαμ πρυ να σα α κα θα α ρι σον ταις προς Θε
ο ον πρε σβει ει αις σθ ο πως φαι δρωσ γε ραι αι ρω
σε και την φω σφο ρο ον σθ μνη η μην λαμ προ φα
νωσ ε ε ορ τα α ζω

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο ὦν συν τῷ Ὁ Γεννητῷ τοῦ Θεοῦ α-
ει εἰπρο α-αρχος ἐκ Πνεύματος νυν α-γι-
ι-ι-8 ἐν Βῆθλεεμ α-απορρη-η-η-τως
ἐκ σ8 Παρθενετι-ικτεται-υπο το-θει-
ειονσπη-η-λαιον ἐν φατνη των α-λο-ο-γωνδε
σπαργα-νω-θεις α-α-νεκλι-ι-θη λυ-ωνσει-ρας μ8 8
πταισμα α-των

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-Θ

Π α-σαπνο-η-αινε-σα-τω-τον Κυριον αι-νει-ει-
ει-τε-τον Κυριον εκ των ου-ρανων αι-νει-τε
αυτον εν τοις υ-ψιστοις σοι-πρεπει-υ-μνος τω Θεω
Α ι-νει-τε-αυτον παντες οι Αγ-γε-λοι αυτου αι-
νει-ει-ει-τε-αυτον πασαι αι-δυ-ναμεις αυτου σοι-
πρεπει-υ-μνος τω Θεω

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Αἱ Ἀγγελικαί. Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το υ ψοσ της με γα λω συ νησ αυ τθ

Ω των υ περ νθν και με γα λων μυ στη ρι ων

 πως ο α να φης ε νει λθ με νος σπαρ γα νοις εν

 φατ νη τω ων α λο γων α νε κλι θη η ως νη πι ον παν

 τας α λο γι ας α α παλ λα των και προς θ ρα νθς η μα

 ας α γα γων αυ τω κρα ζον τας Ευ λο γη με ε νος

 ο τεχ θεις Θε ος η μων δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

 ψαλ τη ρι ω και αι κι θα ρα

T ον Εμ μα νθ ηλ εν Σπη λαι ω γεν νη θεν τα

 α νω θεν α στη ρ και τε μη νυ σε τοις Μα γοις δι

 και ο συ υ νησ ον τα α πε ρι γρα α πτον Η λι ον

 και πε ρι γρα φο με νο ον εν φατ νη σα ρ κα υ λι κην

ημ φι ι ε σμε νον ^ε προς ον κρα ζο μεν ^ν Ευ λο γη
με ^ε ε νος ο τεχ θεις ^Δ Θε ος η μων δο ξα α σοι ^ε

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· ^Δ αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν χορ δαις και αι ορ γα νω ^ε

Nυν ε πι της γης ^ε πε φα νε ρω ται παι δι ον ^ν
ο εκ τῶ Πα τρος ^ε γεν νη θεις προ των αι ω νων ^ν α

γαλ λῶ πα α σα κτι σις ^Δ ὅ ρα νοι ε ευ φραι νε σθω σαν ^ε

βλε πον τες τῶς πριν α πα α τη θεν τας ^Δ πα λιν τω Θε ω

οι κει ει ὅ με νῶς ^ε αυ τω κρα ζον τας ^ν Ευ λο γη

με ^ε ε νος ο τεχ θεις ^Δ Θε ος η μων δο ξα α σοι ^ε

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· ^Δ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

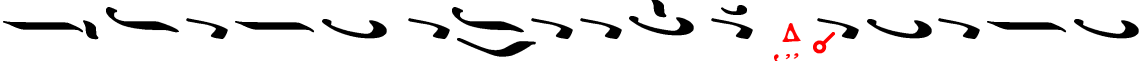
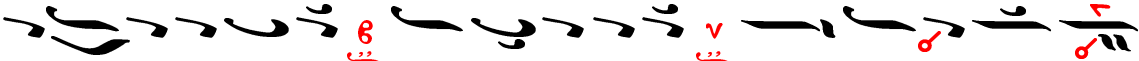
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον

Κυ ρι ον ^ε

(H) ε λων ου ρα νῶς ^ε κλι νας Κυ ρι ε κα τε βης ^ν

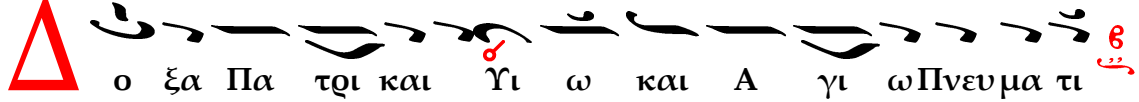
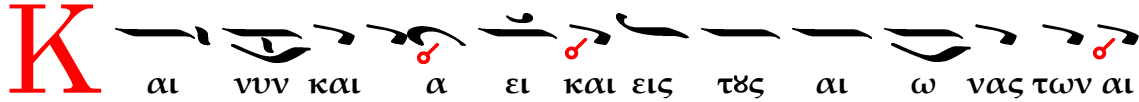
και Παρ θε νι κην ^ε μη τραν ω κη σας α φρα ζως ^ν και

βρε φος ε ε γνω ρι σθης ^Δ εν Σπη λαι ω ω τι κτο με νος ^ε

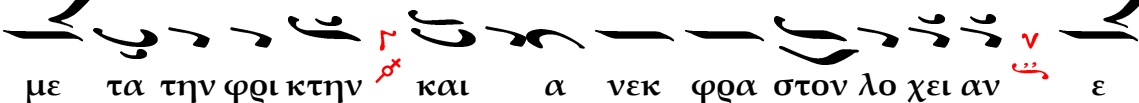
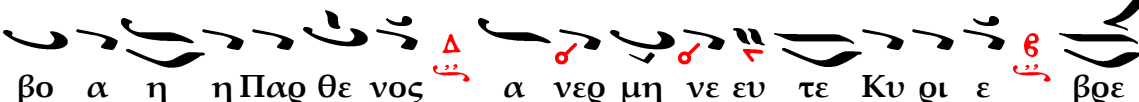

 και συν α νε στραφηςτοι οισ ανθρωποις α ριστην ο δον

 υ πο ο δει κνυ ων τοις σοικραζ σιν Ευ λο γη με ε

 νος ο τεχ θεις Θε ος η μων δο ξα α σοι

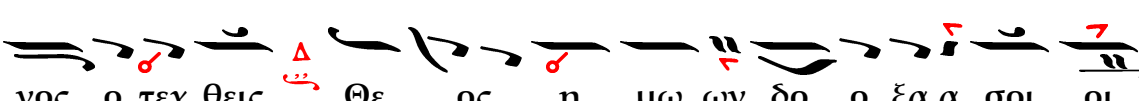
Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

 Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α μην

 Α φθο ρον Α γνην ε αυ την κα τα νο 8 σα

 με τα την φρι κτην και α νεκ φρα στον λο χει αν

 βο α η η Παρ θε νος α νερ μη νε ευ τε Κυ ρι ε

 φος παρ γα ν8 με νο ον κρα τω σε και δο ξο λο γω με

 τα α Ποι με νων πι στως κρα ζ8 σα Ευ λο γη με ε

 νος ο τεχ θεις Θε ος η μω ων δο ο ξα α σοι

 οι

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

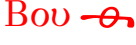
Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος Βου
  αβ δω σι δη ρα ποι μαν θη ση Ι ς δαι ε

οι α α πει θης και Προ φη ταις αν τι πιπ των Γι
 ω γαρ γε εν νη θεν τι ο Πα τηρ κλη η ρον δι δωσιν Ε
 θνη και κα τα σχε σι ιν γην πα σαν σε δε α πω θει ται
 μι ι αι φο νε βο αν ς πει θη γαρ ο Βα σι
 λε ευς τς Ισ ρα ηλ Χρι στος πα ρα γε γο ο νεν

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
 ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Κ ρα ζε ω Δαν ιδ Θε ο πα τορ και Προ φη τα
 Α στρον φα ει νον προ εκ λαμ ψαν Ε ωσ φο ρς και
 ποι ον α α να κρα ζεις τον α σπο ρω ως τικ το μενον Κο
 ρης εκ Παρ θε νς ω ω βο ω μεν εις την χα ραν της Θε ε
 ο το κς λα οι λε γοντες Ευ λο γη με ε νος ο
 τεχ θεις Θε ος η μων δο ξα α σοι

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος
 καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
 Μελχισεδέκ.

Λ ε γε εμ φα νως Η σα ῖ α ω Προ φη τα

ι δὲ ἐν γαστρὶ ἐξείαν δρος Παρθένος καὶ

τεξεταῖαι ἀσπορῶς Πλαστῶν καὶ ἀδεσποζόντα

πάντων τῶν αἰώνων ὦ βοὼ μὲν εἰς τὴν χαράν της

Θεοτοκῆς φαιδρῶς ψάλλοντες Ἐυλογημε

νος ὁ τεχθεὶς Θεὸς ἡμῶν δοξαῖ σοι

Ἦχος Παφ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ ὦ ὦ ὦ

Πνεύματι

Καὶ νυνὺ νυν καὶ ἀαεὶ καὶ εἰς τῶς

αἰαὶ ὦ ὦ νᾶς τῶν αἰώνων ἀααμην

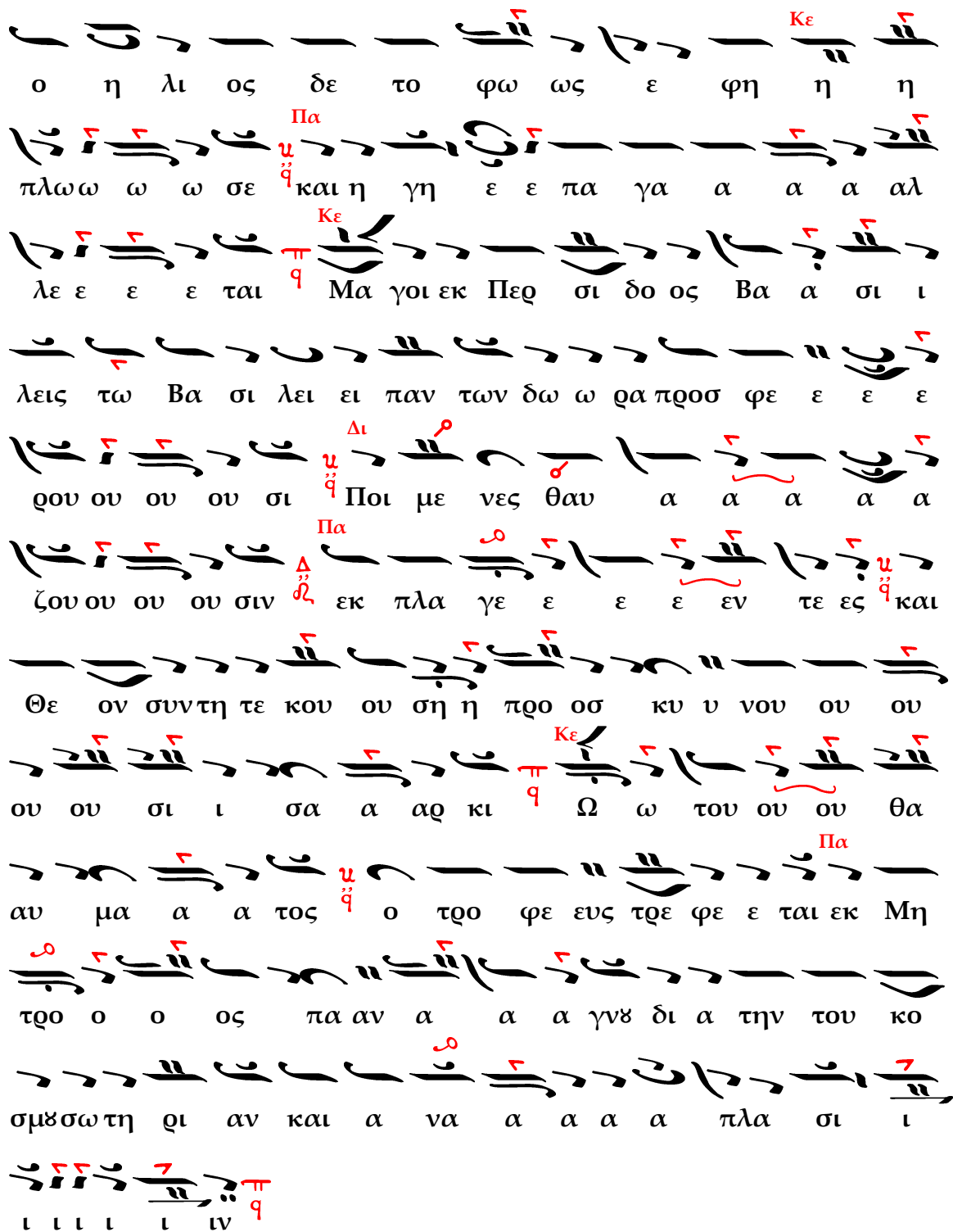
Ὁ Παρῶσα σε ἡ ἡκτισίς ἀαα

παααα σα ἐν Βηθεμσαρκί τικτο ο ο ο

μεεε ἐνον τον Δημιουρῶν καὶ Κτιστην

τῶν ἀαπαάντων καὶ νοργεῖ εἰ εἰ εἰται αἰ

παααλιν καὶ ἀναπλαααττεεεεται

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις

ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἤχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ρχοις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ ψϠς α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι οι οι

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

ᾠχος πλ. Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ. Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρί' (110).

Ἦχος ^Δ Δι ^Θ Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρί' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ ^Δ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρί' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ ^Δ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρί' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
 θε ν8 τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
 α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
 θε ν8 τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ριά' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ριά' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

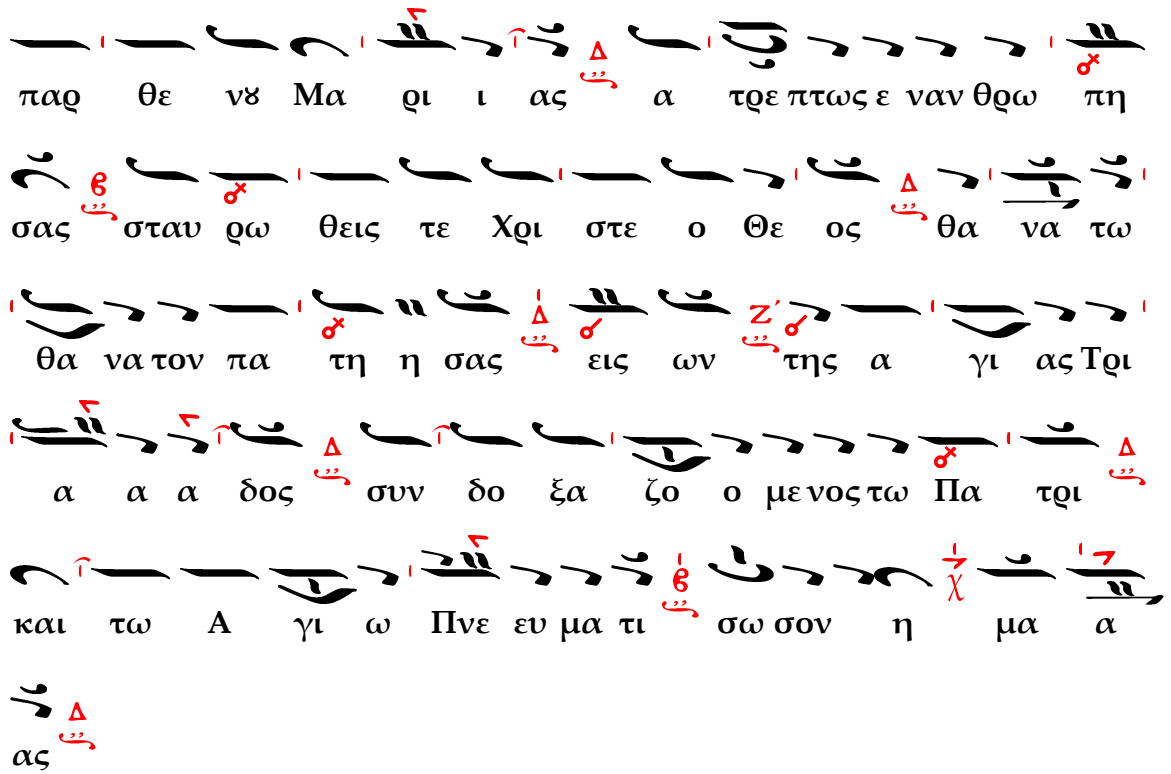
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

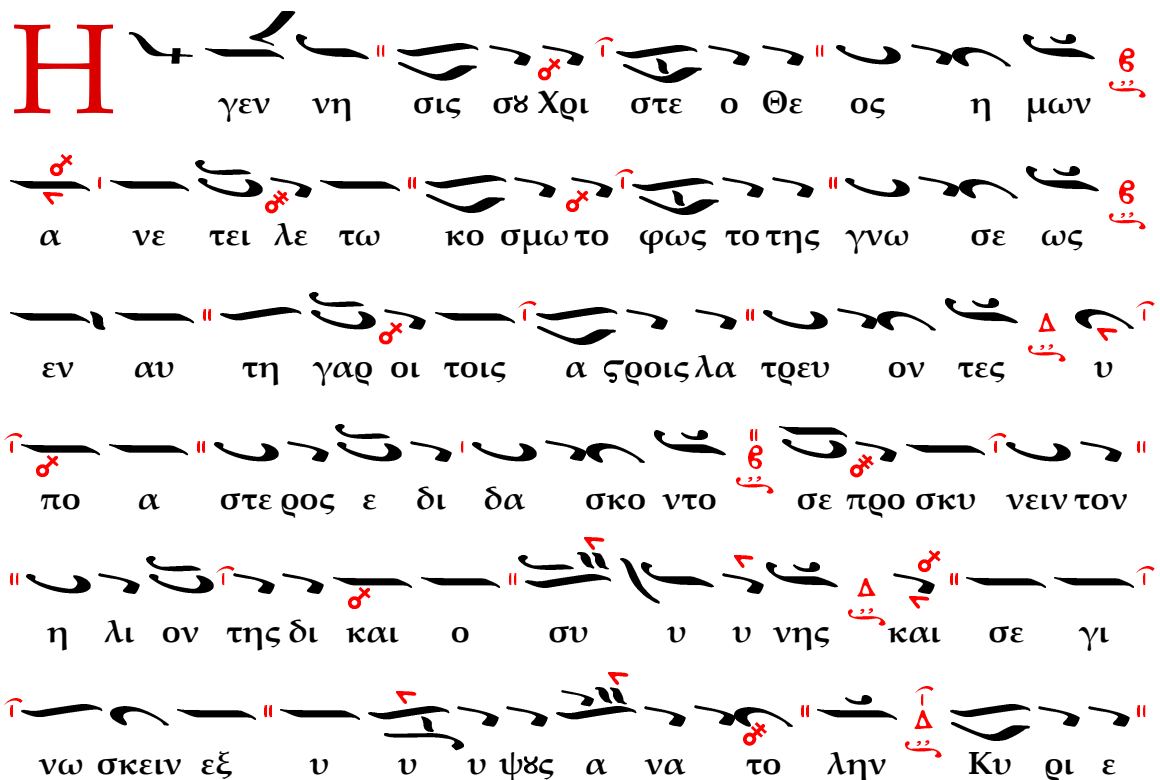

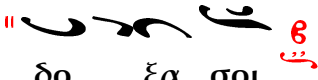
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρθ' (109).

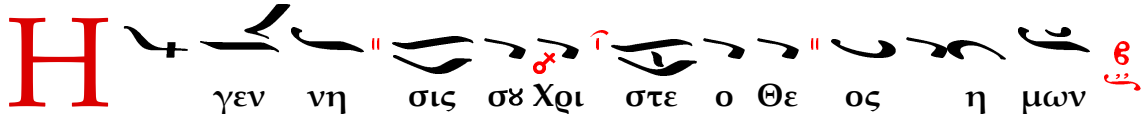
Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

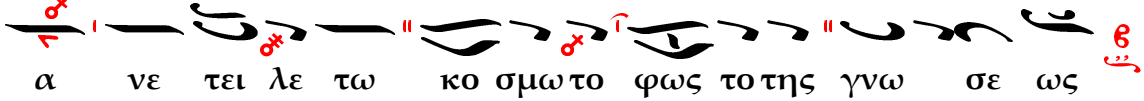
Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ.

δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

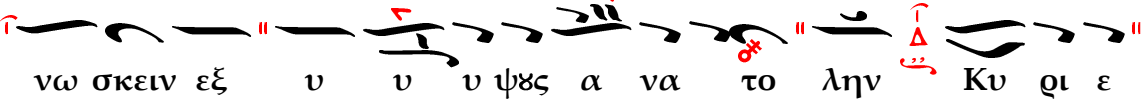
Η γεν νη σις σ' Χρι στε ο Θε ος η μων

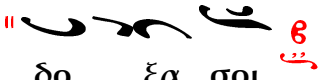
α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ

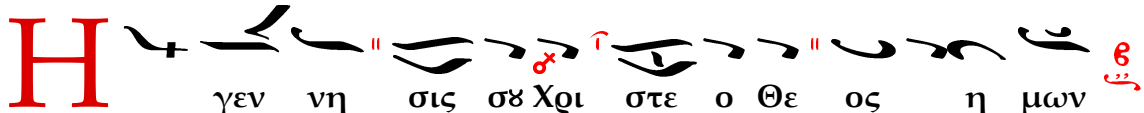
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

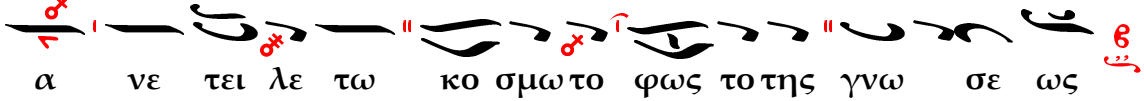
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ ψ' α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ' 3)

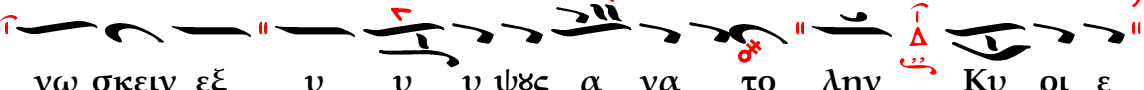
Η γεν νη σις σ' Χρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ

πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ ψ' α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

(Εὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Εἰσοδικόν, ἦχος Δι-Θ

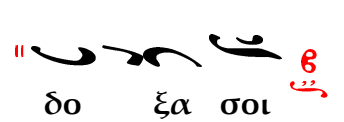
Ε κ γ α σ τ ρ ο ο ς π ρ ο ε ω σ φ ο ρ θ ε γ ε ν ν η
 σ α α α α σ ε ω μ ο σ ε Κ υ ρ ι ο ς κ α ι ο υ μ ε τ α
 μ ε λ η θ η η σ ε τ α ι σ υ Ι ε ρ ε υ σ ε ι ς τ ο ν α ι ω ω
 ν α κ α τ α τ η ν τ α α ξ ι ν Μ ε λ χ ι σ ε δ ε κ σ ω σ ο ν η μ α
 α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο εκ Πα ρ θε ε ε ε ν θ τε
 χ θ ε ι ε ι ε ι ε ι ς

ὁ β' χορός:

ψ α λ λ ο ν τ α ς σο ι α λ λ η λ θ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γ ε ν ν η σ ι ς σ θ Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο ς η μ ω ν
 α ν ε τ ε ι λ ε τ ω κ ο σ μ ω τ ο φ ω ς τ ο τ η ς γ ν ω σ ε ω ς
 ε ν α υ τ η γ α ρ ο ι τ ο ι ς α ς ρ ο ι ς λ α τ ρ ε υ ο ν τ ε ς υ
 π ο α σ τ ε ρ ο ς ε δι δ α σ κ ο ν τ ο σε π ρ ο σ κ υ ν ε ι ν τ ο ν
 η λ ι ο ν τ η ς δι κ α ι ο σ υ υ υ ν η ς κ α ι σ ε γ ι

 νω σκειν εξ υ υ ψαα να το λην Κυ ρι ε

 δο ξα σοι

Εἶπα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Γα ϕ
 Πα Νη Πα
Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον υ πε
 ρσι ον τι ι ι κτει και η
 Νη Πα
 γη η το σπηλαι ον τω α προ σι τω προ
 σα α α α γει α γγε λοι με τα ποι με ε
 ε ε νων δο ξο λο γσ σι Μα γοι δε με
 τα α στε ε ε ε ρος ο δοι πο ρσ σι
 Νη
 δι η μας γαρ ε γεν νη η η θη παι δι ον νε
 Δι Νη
 ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ.

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α ια α α α α
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

η η μα α α ας Δ

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (ξγ' 11)

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου. (ξγ' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ραν Γα ϕ

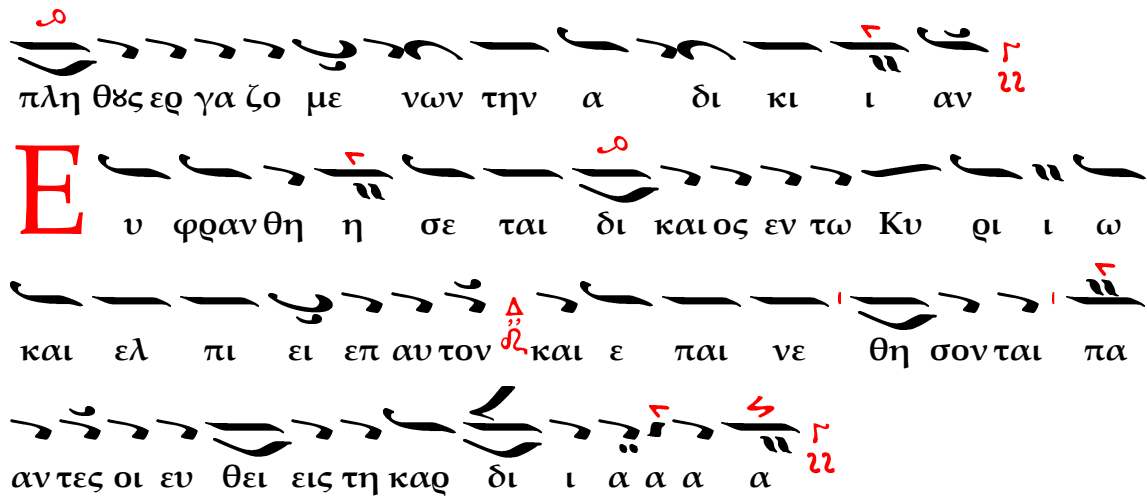
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπαινεθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπαινεθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
ἀπο

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν Ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμενα κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ δικαιώμασι σαρκός, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. Χριστὸς δὲ παραγενόμενος, Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἶμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσω μᾶλλον τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἅμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως, θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται· λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἶμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν

ἐρρόραντισε λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρρόραντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς 144').

A λλη λ8 ï ï α 22 A α λλη η λ8 8 8 8
 ï ï ï ï α 22 A α α αλ λη η λ8 8
 8 8 8 8 8 ï ï α α α 22

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει 22 καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ

Λιβάνῳ 22
 22 πλη θυν θη η η σε ε ε ται 22

A λλη λ8 ï ï α 22 A α λλη η λ8 8 8 8
 ï ï ï ï α 22 A α α αλ λη η λ8 8
 8 8 8 8 8 ï ï α α α 22

Στίχ. β'. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου 22 ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν 22
 22 ε ξαν θη η η σ8 8 8 σιν 22

A λλη λ8 ï ï α 22 A α λλη η λ8 8 8 8
 ï ï ï ï α 22 A α α αλ λη η λ8 8

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

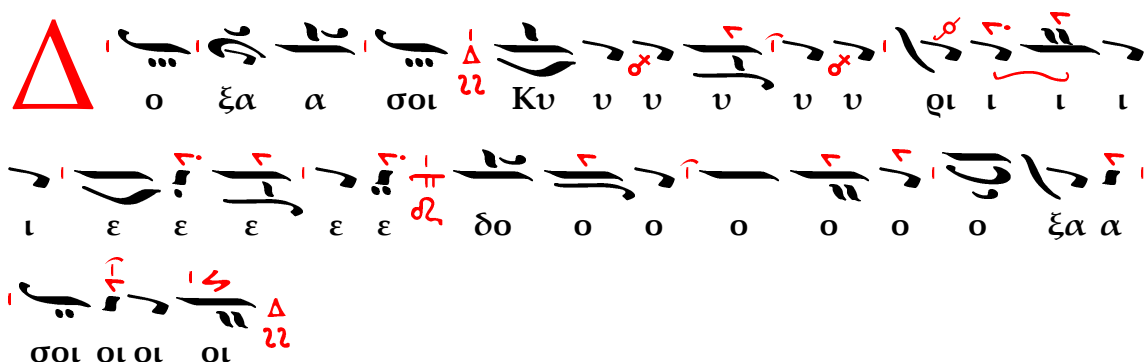
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 11-23).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

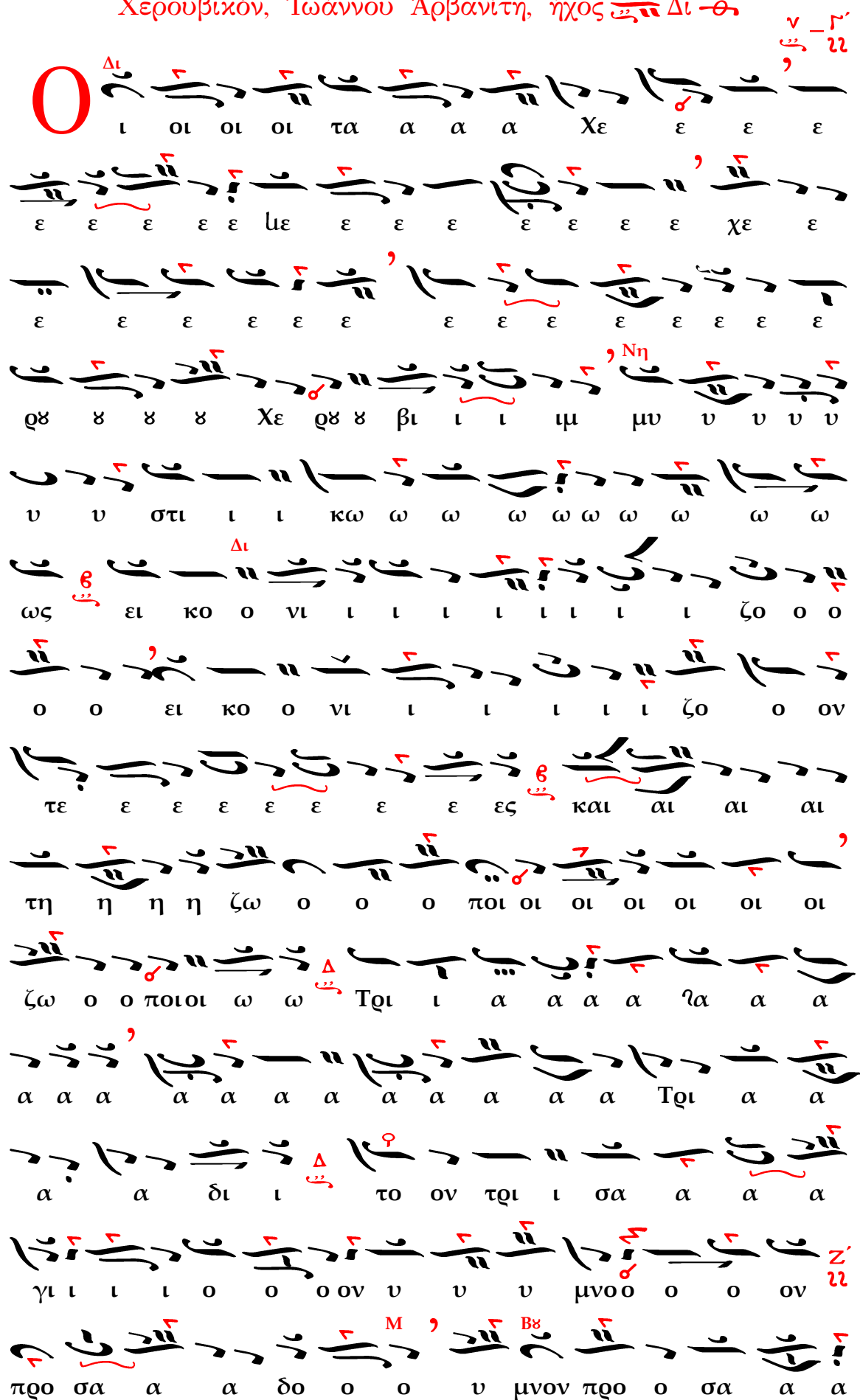
ια' 11-23

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκὴν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψε, καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; Ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ παραπορευόμενοι πρωὶ εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Ραββί, ἴδε ἡ συκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν Θεοῦ. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ὃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

 Ο ^{Δι} ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε ^{ν-Γ' 22}

 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρε ρε ρε ρε Χε ρε ρε βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Θ και αι αι αι

 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

 ζω ο ο ποι οι ω ω ^Δ τρι ι α α α α ια α α

 α α α α α α α α α α α α α τρι α α

 α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α

 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον ^{Ζ' 22}

 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α ^{Μ Β8}

δο ο ον τε ες πα α α α α α σαα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρ ς ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣ ς

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

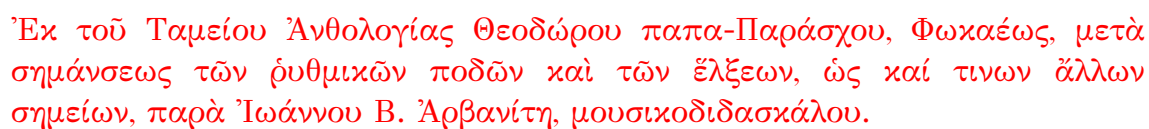
Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ₂₂ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ₂₂ ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ^Δ₂₂
^Δ₂₂ μη η ην ^Δ₂₂ μη η η ην ^Δ₂₂
^Δ₂₂ Σε υ μνου ου μεν ^Δ₂₂ Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ^Δ₂₂ Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ₂₂

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

^Δ₂₂ Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Εἰδομέντο φωὼς τοἱ ἀληθινοὶ ἐλάβο
μέν Πνεύμα ἐπουράνιον· εὐρομέν πῖσινα
ληθη ἀδιαιρέτον· Τριᾶδα προσκυνοῦμεν
τὸν πατέρα, υἱόν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα·

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
ως ος Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν ος ο τι η ξι ωσας η μας των α

γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος